

(„ѡ“ пиле“, „моеѡ“, „нашего“) или „евангеліе“, съ *ѣ* вм. *и*. Той се стреми да прилага послѣдователно надежнитѣ форми, които обаче синтактически съвсѣмъ не разбира, и излѣзли отъ употреба думи като оуже, хотѣ, весѣ, что, ничѣсоже, притворно, и т. н. Изхвърля члена, но понякога го вмѣква и незабѣлѣзано: „райска та“, чървена та“, извори ти“, „води ти“, и др. Получава се по такъвъ начинъ единъ езикъ, който прѣдставя странна смѣсца отъ черковно-славянски и ново-български елементи.

Въ Стоянъ и Бояна, писана година по-късно, Раковски се е отърсилъ отъ много лишни нѣща и е станалъ малко по-послѣдователенъ. Той пише пакъ *оу* въ началото и *ѡ* въ края, но изхвърля съвсѣмъ оксии, вари и придихания, както и началното или крайното ѡ, и само случайно грѣши съ „камъ“, „пипируди“, „гжаби“, „фжрка“, и съ фонетичното „зберж“ или „одборъ“, както и по-късно. Запазилъ е *ї* (въ думи като „веселіе“, „насиліе“ и въ „прї—“), а по-рѣдко *ѣ* („крѣсталь“, „мѣрти“). Пише вече безъ членове, но и безъ старитѣ родителни, дателни и мѣстни падежи, които, види се, го затрудняватъ много. Изобщо, езикъ и правописъ сж спечелили нѣщо откъмъ естественостъ, макаръ движението и постройката на изреченията да сж твърдѣ изкуствени или измѣчени.

Най-сетнѣ, въ печатаната редакція на поемата, опростяването на правописа и съгласуването на етимоложкия принципъ и на старинската редакція на езика съ живата българска рѣчь достигатъ до сравнително по-завършена граматическа система. Колкото се отнася до правописа, Раковски изхвърля напълно буква *ѡ* (която, види се, не намира въ печатницата на Медаковича), за да я замѣни съ *ѡ*; изхвърля и *ѣ* въ съществителни на *ие*, за да поставя просто *ї*; употреби *ѡ* вм. *ѡ* въ думи като кѣмъ; поставя *ѡ* въ края на думитѣ вм. досегашния *ѡ*, и то еднакво въ глаголитѣ (росятъ, мръднѣтъ) и въ съществителнитѣ отъ ж. и м. родъ (пролѣтъ, въздухъ), като по старъ навикъ пише твърдѣ често *ѡ* (гордостъ, пѣсень, тамъ, слѣдъ, Сливень), безъ да има нѣкакво правило за смѣната; поставя *ѡ*, *ѡ* и *ѡ* навредъ, гдѣто етимологията, по руски примѣръ, го изисква (и като ги смѣсва въ една и сѣща дума на различни мѣста); пише вѣтаръ (покрай вѣтъръ) и быстаръ, съ неправилно